

Sygn. akt I CSK 72/21

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa I. sp. z o.o. w W.

przeciwko P. T.

o zapłatę

oraz z powództwa wzajemnego P. T.

przeciwko I. sp. z o.o. w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 czerwca 2021 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego (powoda wzajemnego)

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 10 października 2019 r., sygn. akt VI ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Niniejsza sprawa dotyczy ustalenia wysokości szkody w sytuacji, w której - jak twierdzi powód - konieczny był demontaż i ponowne zamontowanie błędnie zainstalowanych okien. Problem, wokół którego koncentruje się sprawa, ma dość kazuistyczny charakter i trudno doszukać się na jego tle jakichkolwiek kwestii, które odpowiadałyby

przesłankom przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Skarga kasacyjna dotyczy problemu określenia wysokości szkody i związku przyczynowego, który występuje w postaci typowej dla spraw dotyczących odpowiedzialności odszkodowawczej. Sprawia to, że rozpoznanie skargi kasacyjnej nie mogłoby w istotny sposób przyczynić się do rozwoju prawa. Kazuistyczny charakter skargi kasacyjnej jest tym bardziej istotny, że – jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku (s. 29) – brak pełnego uwzględnienia roszczeń powoda wynika przede wszystkim z kwestii dowodowych, które nie mogą podlegać weryfikacji w postępowaniu kasacyjnym. Nie można także stwierdzić, by w sprawie zachodziła oczywista zasadność skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.). Trudno doszukać się rażących czy w pełni jednoznacznych błędów Sądu drugiej instancji, które odpowiadałyby tej przesłance w rozumieniu utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.